

muner, men at det tværtimod var saaledes, at de danske Kommuner havde Penge til gode hos Staten, altid, hele Aaret rundt, ligegyldigt hvilken Dag man vilde vælge til Regnskabsopgørelsen. Jeg tillod mig at nævne et Tal, som jeg ikke den Gang var helt sikker paa var rigtigt, det var umiddelbart efter, at Finansministeren havde fortalt, at der var 90 Mill. Kr. i Statskassen. Jeg gjorde den Bemærkning, at for saa vidt Staten paa det Tidspunkt skulde betale hele sin Gæld til Kommunerne, blev der intet tilbage i Statskassen af de 90 Mill. Kr. Dette blev bestridt. Det er meget vanskeligt at skaffe ganske nøjagtige Tal frem, men jeg har dog nogle Tal, som understreger Rigtigheden af, hvad jeg saaledes har anført, og jeg vilde gerne fremdrage dem her for at give den højtærede Finansminister Lejlighed til, naar han en Gang faar Ordet, at imødegaa mig, hvis han mener, der er noget urigtigt i, hvad jeg siger. Jeg lod hjemme i vor Kommune i Juni Maaned foretage en Opgørelse over, hvad vi havde haft til gode 31. Marts 1922, det er jo den Dag, hvor vi slutter vort Regnskabsaar, og hvor ogsaa Staten slutter sit, og det er paa Basis af Stillingen paa denne Dag, man kan faa en virkelig nøjagtig Opgørelse over, hvorledes Forholdet er, en Opgørelse, som først kan foretages hen paa Sommeren, naar de forskellige Tilgodehavender er opgjort. Enkelte af de Tal, jeg nu med den højtærede Formands Tilladelse vil oplæse, er naturligvis kalkulatoriske, da vort Regnskab ikke har været endeligt opgjort. Jeg skal altsaa tillade mig at oplæse, hvad vi har til gode for Aaret 1921—22. Vi havde til gode Gebyr for Optrækning af Indkomst- og Formueskat i 2det Halvaar 1922 5 500 Kr., Gebyr for Optrækning af Ejendomsskyld 238 Kr. 75 Ø., Refusion for Alderdsunderstøttelse 147 500 Kr., Refusion for Enkeunderstøttelse 7 500 Kr., Statstilskud til Hjælpekassen 32 000 Kr., Arbejdsløshedsunderstøttelse 54 277 Kr. 63 Ø., Arbejdsløshedsunderstøttelse 34 289 Kr. 98 Ø., Arbejdsløshedsunderstøttelse til Fiskere 367 Kr. 67 Ø., Udgifter til Influenzapatienter 595 Kr. 67 Ø., Arbejdsanvisningskontoret 2 498 Kr. 28 Ø., Ungdomsskolen 1 198 Kr. 09 Ø., Statens Andel i Distriktsjordemoderens Løn 462 Kr., Statstilskud til Forrentning af Laan 34 441 Kr. 88 Ø., Nødhjælpsarbejder 13 200 Kr., Dyrtidsforanstaltninger 13 729 Kr., Statskassens Andel i vederlagsfri Behandling 29 685 Kr., Statskassens Tilskud til Lærerlønninger 83 500 Kr., i alt 460 940 Kr. 95 Ø.

Paa det Tidspunkt, da dette Regnskab blev opgjort, var den sidste Post, jeg nævnte, Statskassens Tilskud til Lærerlønninger, betalt, men til Gengæld havde Staten paadraget os nye Udgifter i Finansaaaret efter 1. April til et Beløb af 150 000 Kr., saaledes at jeg har Ret, naar jeg siger, at næsten paa en hvilken som helst Dag vil man ved at gøre Regnskabet op komme til et noget lignende Resultat som dette, om end det naturligvis kan variere noget. Men hvad betyder denne Statens Gæld paa 460 000 Kr. til Nakskov Kommune for hele Landet? For Nakskov Kommune betyder det omkring 40 Kr. pr. Indbygger, og da der er 3 Millioner Indbyggere i Danmark, betyder det med et rundt Tal, at Staten skyldte den Gang 120 Mill. Kr. til Kommunerne. Nu kan Forholdet naturligvis være forskelligt mellem de forskellige Kommuner og Staten, det skal jeg ikke bestride, men der er ogsaa 30 Mill. Kr. at løbe paa fra de 90 Millioner, jeg nævnte, til de 120 Mill. Kr. Men for øvrigt er de Tal, jeg her har nævnt, ikke alt; som jeg oplyste, gælder det kun det ene Aar, Finansaaret 1921—22. De Penge, vi saaledes har til gode, faar vi i Rater, efterhaanden som Staten finder Anledning til at betale. Jeg staar her med et Brev pr. 2. August 1922 fra Finansministeriet, i hvilket der meddeles os, at nu faar vi et Forskud paa 147 000 Kr. til de alderdomsunderstøttede. Naar der er Tale om et Forskud, der falder i August 1922, skulde man tro, at det drejede sig om Understøttelser, som skal udbetales i den kommende Tid, men saaledes er det ikke. Det, der her kaldes Forskud, og som vi faar i August 1922, er Penge, vi begyndte at udbetale den 1. April 1921. Vi faar vore Penge halvandet Aar efter, at vi er begyndt at udbetale dem — og saa kalder Staten det for Forskud. Det er en ejendommelig Opfattelse af Begrebet Forskud, jeg tror i hvert Fald ikke, man kunde give Tjenestemændene Forskud paa den Maade, uden at det vilde vække Spektakler. Resten af Pengene faar vi senere. Jeg staar her med en Skrivelse af 19. Maj 1922 — jeg har en Række Skrivelser, man har sendt os, men dem skal jeg lade ligge —, og den omhandler Restbeløbet for nogle Penge, vi har lagt ud i April Kvartal 1918. Den 1. April 1918 begyndte vi at udbetale disse Penge, og vi sluttede Udbetalingen den 30. Juni 1918. I Maj 1922 betaler Staten sin Restgæld til os paa dette Omraade, altsaa fire Aar efter, at Kommunen har haft Udgif-